

SLÆGTS-NYT

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARD-SLÆGTEN

Nr. 26

Maj 1970

18. årgang

Slægtsfest 28. juni

Så er der atter en slægtsfest på trapperne. Til en forandring samles vi denne gang i Nørskovlund Forsamlingshus. Som det fremgår af vedlagte program, forsøger vi denne gang at servere aftensmad, hvilket vi håber falder i god jord. Dog er det tilladt at medbringe madkurve. Sammen med indbydelsen udsender vi et

dobbelt kort med indbydelse til slægtsfesten og et svar-kort, som venligst bedes returneret snarest.

Et girokort er vedlagt til indsendelse af kontingent til Laurits Storgaard, Nørskovlund, 8620 Kjellerup. Mindst 2 kroner.

Red.

Dødsfald

Som det ses af efterfølgende er Peder Niensens Hede-husgaard, afgang ved døden 94 år gl. Peder har jo gennem mange år været slægtens nestor, og han vil blive savnet overalt, ikke mindst her i „Slægts-Nyt”, hvor vi ikke mere vil finde hans altid interessante indlæg. Vi er taknemlige for de mange år, vi har haft ham. *Red.*

Det har jo gennem mange år været tradition, at slægts-festudvalget hver sommer, havde udflugt, dels for at komme ud og se os om, og for at vedligeholde kontakten og få lejlighed til at drøfte aktuelle problemer inden for slægtsarbejdet. Desårsag var der også arrangeret en udflugt til Ulstrup Slot og Bjerringbro den 14. juli 1969. Vi plejer altid at have god tilslutning til denne udflugt, men for første gang var Peder Nielsen ikke med. Han havde dagen før haft et ildebefindende, og lægen blev tilkaldt. Lægen gav dog lov til, at Peder godt måtte deltage i udflugten dagen efter, hvis han syntes, han kunne holde det ud. Trods det, at Peder havde det ret godt næste dag, så foretrak han dog at blive hjemme. Da Knud og Ellen kom hjem til aften havde Peder det tilsyneladende godt. Først da Peder sammen med familien havde set TV om aftenen, gik han til ro. Næste morgen lå Peder død i sin seng. Peder fik den død, han ønskede og bad om, men det var et

stort savn og et smerteligt tab for den nærmeste familie.

Peder havde den lykke at blive boende i „Hede-husgaard”, hvor han havde haft sit manddoms-virke. Sønnen Knud overtog gården efter faderen. Her hos Knud og Ellen samt deres børn nød Peder en kærlig pleje og havde et langt og lykkeligt otium. Sine 94 år til trods var Peder åndsfrisk til det sidste. Det er jo kun få år siden, at Peder vovede sig med på en turisttur til Italien en tur han tit mindedes med glæde.

Men var Peder et midtpunkt for hans nærmeste, så var han det i højeste for hele Storgaardslægten. Det var med dybeste vemod, vi modtog meddelelsen om Peders død. Vi vil savne ham ved, vore slægtssammenkomster og ikke mindst inden for slægtsudvalget. Peder var som et levende leksikon for os i vort slægtsarbejde. Peders kendskab til hele slægten fjern og nær var simpelthen fantastisk.

Det var jo også Peder, der i sin tid tog initiativ til udgivelsen af Storgaard-Slægtsbog I. Ligeså havde han den lykke at udgive Storgaard-Slægtsbog II. Peder var lokalhistoriker og elskede at udforske såvel slægtens som sognets forhistorie. Han var en god skribent og havde til det sidste en fin og nydelig skrift. Hans enestående evner er da også i høj grad taget i brug af det offentlige, hvor han gennem de mange år har besiddet en lang række tillidshverv.

Det var et meget stort følge, der den 19. juli fulgte Peder til hans sidste hvilested på Hinge kirkegård, hvor så mange af slægtens gode mænd og kvinder ligger begravet. Efter jordpåkastelsen blev det store følge indbudt til en mindesammenkomst på Kjellerup Landbrugscenter. Her blev holdt mindetaler af såvel børn som slægtninge og venner.

Fra slægtsudvalget vil vi også gerne føje en hjertelig og dybtfølt tak til Peder Nielsen for hans virke inden for Storgaard-slægten og udtaler hermed et *ære være Peders minde.*
Tonny.

Den 17 juli 1969 om morgenen ringede telefonen, det var min broder Knud: „Far er død –“. Det var som vi ikke rigtig kunne forstå, det var sandt, selv om far var 94 år, og det et par dage havde skrantet lidt, var han tilsyneladende igen i fuld vigør. Så sent som aftenen før fulgte far med i radio og fjernsyn, var meget optaget af om det ville lykkes for mennesker at lande på månen.

Ved fars død går tankerne til vort barndomshjem „Hedehusgaard“. Det lyder ikke af stort, men i vi børns øjne var det et herligt sted, ikke mindst i mosen, hvor lyng og krat var gode tumlepladser. Siden kunne øjnene godt dugge, når vi efter ophold andre steder kom med toget fra Hinge station op gennem slugten og de stråttækkede længer dukkede frem. Vi vidste, at der var nogen, der glædede sig til at se os. Af jordisk gods havde far og mor ikke så forfærdelig meget, jeg mindes dog aldrig, vi børn savnede noget; det kunne nok hændes, vi fik den besked: pengene er små lige i øjeblikket, tøj eller andet må vente lidt - et var sikkert, vi fik for far og mor.

Den 14. januar 1949 døde mor, kun 65 år gammel, hvor mistede vi meget, men især for far var savnet særlig tungt. Jeg har mange gange set ham stå med tårer i øjnene ved mors grav. Efter mors død var det, som fars kærlighed og omsorg for børn og børnebørn blev større, han vidste ikke noget bedre end at glæde os. Skulle der gives gaver, var det altid rundeligt. En ting mer: jeg er sikker på, at han i sin bøn har nævnt hver eneste af os ved navn - en rigdom så stor.

Far levede i kristendom her på jorden, nu har Herren vor Gud taget ham i forvaring til den store opstandelses morgen.

Begravelsen fandt sted lørdag den 19. juli. Mange slægtninge og venner havde den dag fundet vej til Hinge gamle kirke. Et væld af buketter og kranse prydede båren og kirken. Efter salmen „En dalende dag“ talte pastor Bjerre Hansen ud fra Davids salme 84: Salige er de, som bor i dit hus, de skulle endnu love dig -. Præsten fremdrog flere ting fra fars bog - Hinge sogns fortid bl.a. - Hinge sogn - min hjemstavn - du var mig kær - ligeledes var han nært knyttet til kirken.

Efter jordpåkastelsen takkede Johs. Nielsen for den store deltagelse og indbød til mindesammenkomst på Landbrugscentret i Kjellerup. Her blev der talt af Johs. Nielsen, Hinge, muremester Antonny Storgaard, Ans, direktør N. H. Rask, Hammerum, gdr. Jens Lauritsen, Vinderslev, og pastor Chr. Overgaard, Vedersø.

Til slut mindedes min broder Knud i hjertevarme ord de mange gode år, de der i hjemmet havde haft sammen med far, og takkede for al den venlighed og godhed, der var vist.
Johs.

Slægtsbog side 55 V.

Onsdag den 22/4 1970 sov vores kære, lille mor, Mette Storgaard stille og fredfyldt ind i døden, 86 år gammel. Mor fik en smuk død, bisættelse og begravelse, og vi børn har meget at sige tak for. Ved bisættelsen, som foregik fra vort hjem på Grøndalsvej, talte vores kære, gode fætter, Bjarne Madsen:

*Hvad vindes på verdens det vildsomme hav?
Ak tusinde farer i skummende trav.
Man ved kun to havne
bekendte af navne:
Den ene vor vugge, den anden vor grav.*

Så kort og forståeligt kan en dansk digter udtrykke et menneskeliv, vuggen og graven som to havne adskilt ved et hav, et hav der det ene øjeblik ligger spejlblankt og det næste bruser af stormenes rasen. Disse tanker gik igennem mig, da jeg erfarede, at tante stille var sovet ind i døden. - 86 år var der for hende fra vugge til grav, 86 år, hvor der var stille hav, og hav, der var præget af bølgernes brusen og kraft. Var der havblik glædede hun sig, var der storm tog hun også mod den og kæmpede sig igennem. - Alt det kender I børn meget til og vi andre en del, og vi er, ved jeg, fælles om at beundre og mindes den styrke og kraft hos hende, både i medgang og modgang. For mig at se - og jeg ved, at mange deler dette synspunkt - blev hendes sidste år netop en sejlads på det stille hav, omgivet og plejet af sine kære, og vi, der besøgte hende - det skete desværre alt for sjældent - kunne ikke andet end mærke den fred og glæde, der lyste ud af hende.

Nu sov hun stille hen, mæt af dage, og savnet vil blive stort hos jer, der stod hende nærmest, men lad os ikke i sorgen og savnet glemme lovsangstenen, for den skal være uløselig knyttet til menneskelivet.

Denne lovsangstone lader vi så lyde fra os alle, når jeg nu slutter med at læse Davids Psalme 103:

Min sjæl lov Herren og glem ikke alle hans velgerninger.

Mor blev begravet fra Alderslyst kirke lørdag den 25/4 1970. Et æret være mors minde.

Ebba Storgaard og søskende

Runde tal 1970

Kristian Storgaard, Tvede, 85 år 7. december.
Maren Rask, Silkeborg, 80 år 4. april.
Manny Davidsen, Astrup, 70 år 27. oktober.
Jens Davidsen, Astrup, 70 år 6. januar.
Richard Madsen, Silkeborg, 70 år 28. juli.
Bjarne Madsen, Silkeborg, 65 år 11. marts.
Ellen Storgaard, Silkeborg, 65 år 15. april.
Edith Mikkelsen, Viborg, 60 år 26. januar.
Frede Lauritsen, København, 65 år 4. maj.
Ingeborg Storgaard, Nørskovlund, 60 år 19. juni.
Kristian Sangild, Silkeborg, 70 år 10. august.
Helga Storgaard, Aalborg, Silkeborg, år 22. august.
Harald Storgaard, Århus, 60 år 31. maj.
Karsten Siersbzk, Silkeborg, 50 år 5. april.
Gunnar Petersen (John Bull), 65 år 27. marts.
Elna Petersenaa (John Bull), 65 år 8. august.
Edith Petersen, Krogen Gern, 60 år 26. oktober.
Ingeman Petersen, Krogen Gern, 60 år 26. september.
Egon Petersen, Ans, 50 år 15. april.
Egon Thue Nielsen, Lysgaard, 50 år 28. marts.
Herman Petersen, Bjerringbro, 50 år 27. januar.
Thilte Nielsen, Århus, 75 år 5. januar.
Svend Storgaard, Århus, 50 år 9. marts.
Frede Storgaard, Århus, 60 år 23. juni.
Kaj Rahbe Petersen, Solrød, 70 år 26. maj.
Knud Rahbe Hald, København, 70 år 10. august.
Kristian Bitsch, Århus, 70 år 10. oktober.
Jensine Klemmesen, Gårslev, 65 år 18. maj.
Jens Klemmesen, Gårslev, 65 år 5. april.
Anna Nielsen, Højgaard, Hinge, 60 år 1. oktober.
William Nielsen, Silkeborg, 60 år 5. november.
Karen Rahbe Kaae, København, 65 år 24. september.
Anie Rahbe Petersen, København, 60 år 17. januar.
Johannes Storgaard, Grønbæk, 65 år 26. august.
Kaj Jensen Aaen, Århus, 65 år 22. juni.
Rasmus Rasmussen, Grønbæk, 70 år 27. oktober.

Guldbryllup

Martha og Jacob Bitsch, Vejle, den 10. maj 1970.

Sølvbryllup

Julie og Jens Kristian Madsen, Nørskovlund, den 10. juni 1970
Doris og Poul Hjorth, Tanghus, den 14. juli 1970.
Edith og Aage Rahbe Petersen, Kbh. den 10. maj 1970.
Birthe og Oktavius Nielsen, Lemming, den 19. maj 1970.

Bryllup

Side 55, IV E 2.

Kirsten Storgaard Nielsen gift 1. juni 1968 med Jan Schmidt, søn af gdr. Ludvig Schmidt, Lemming.

Side 55, IV D 2

Benny Kirkegaard gift 11. juni 1966 med Gunhild Dohn, Djursland.

Side 55, IV D 3.

Poul Erik Kirkegaard gift 13. april 1968 med Karen Margrethe Andersen, Pederstrup.

Side 55, V A 1.

Anni Leth Mikkelsen gift 28. juni 1969 med automekaniker Per Clausen, f. 20. juni 1944, søn af cykelhandler Viggo Clausen, Viborg. Bopæl: Randers.

Side 108.

Birgit Marie Nielsen, Hinge - Ole Pedersen, Grauballe, gift 20. juli 1968.

Bodil Margrethe Nielsen, Hinge - Kaj Naundrup Svendsen, Århus, gift 15. marts 1969.

Fødsel

Side 86 og 87.

I. L. 2. Emil og Gudrun Storgaard en datter.

I. L. 2 b. Bente Storgaard f. 23/6 1968 i Sahl.

Side 69.

IV C. 1. Jens Peter og Ester Storgaard en søn.

IV C. 1. c. Arne Storgaard f. 6/1 1970 i Thorning.

Side 55.

IV D. 2. Gunhild og Benny Kirkegaard en søn, Henrik Dohn Kirkegaard, f. 3. august 1969.

Side 54.

IV D. 1. Emmy og Vagn Kirkegaard en datter, Betine, f. 22. november 1969.

Side 55.

IV D. 3. Karen Margrethe og Poul Erik Kirkegaard en søn, f. 22. oktober 1964. En datter, Lone, f. 28. juli 1968.

Jeg træffer en landsmand

(fortsat)

Jeg skriver i dag d. 16/9 1966:

Dagen oprandt med strålende sol og havet blankt og roligt. Det er en fornøjelse at sejle i sådan et vejr. Aldrig så snart er morgenmaden fortæret, før passagererne er ude og nyde tilværelsen på luksuslineren, hver på sin vis.

Allerede fra morgenstunden har vi set enkelte fugle, så jeg aner, at vi nærmer os land. Kl. 11,30 ser jeg en by tone frem i horisonten og spekulerer på, om det er Kairo eller Beirut. Ved 13-tiden lægger vi til ved havnen i Kairo. I samme nu er vi omringet og skibet entret af østens handlende, og i løbet af 0,5 er skibets prome-

nadedæk og al udendørs dæk forvandlet til en handelsbod, hvor der falbydes alle østens herligheder.

Ja, alt var så overfyldt, at passagererne kun med besvær kunne bevæge sig mellem handelsboderne. Spurgte man først på en vare, så var man halvvejs leveret. De „kræmmere” var bogstavelig ikke til at lyste af sig igen. Jeg kom da også til at købe en bakke. Det skyldtes dels, at manden kunne sige Danmark og enkelte andre danske ord, og så kunne han se så bønlig på én - selvfølgelig et forretningstrick - men det var nu ikke til at stå for. Jeg var så de 1,5 £ fattigere. De handlende var så påtrængende, at de flere gange forsøgte at trænge ind -i salonerne. Men straks var der en steward eller to, og så var det omgående ud af klappen. jeg kom dog endnu en gang i klørerne på kræmmerne. Denne gang var det en dejlig arabisk læderkuffert med fine læderremme og messingspænder. Jeg måtte ryste op med 1,5 £ for den = ca. 30 kr. - men den var ikke til at stå for.

Herfra blev der arrangeret busture til pyramidene. De lysthavende skulle så ombord igen nede i Det røde Hav. Turen kostede 175,00 kr. og varede i to dage. Lysten var stor, men evnen lille, så da jeg havde talt på knapperne, så blev det et nej.

Om aftenen præsenterede Poul mig for en svensk repræsentant, som pralede med at have været jorden rundt 20 gange som repræsentant for sit papirfirma. Han skulle fra borde i Melbourne og så et trip rundt i Australien. Vi tre fik os en hyggelig sludder til samfulde tre øller. Svenskeren kunne jeg da så nogenlunde forstå. Kl. 24 gik jeg til køjs, mens de to andre forsvandt ind i dansesalonen.

Kl. 23 lettede vi anker og sejlede for halv kraft mod Suez.

Næste morgen - vi må ligge for anker et eller andet sted i Suez-kanalen. På den ene side af kanalen ser vi øde og gold ørken, på modsatte side ser vi en mindre by omgivet af palmelunde. Her ligger desuden 12 store tankbåde samt endnu en luksusliner. Mon vi venter på grønt lys?

Det viser sig dog, at vi kun venter på vore medrejsende. De kom sejlede ud i mindre både. Eftersom disse passagerer nu kom ombord, så stod der opstillet lange borde, hvorved der udskændedes dejlig iskold Coca-Cola. Jeg så mit snit til at få en drink med. Klokken var nu 16,15, og sejladsen fortsattes.

Efterhånden nærmer vi os Aden På begge sider af kanalen ser vi øde og høje bjerge - ikke en busk eller et træ. - Her ville jeg nødigt bo.

Endelig nærmer vi os land. En enkelt måge i ny og næ tyder dog på, at vi nærmer os beboelse. Jeg har endda set en flue i dag - sig så ikke, at jeg ikke har øjnene med mig.

Ja, sandelig er der dejligt her ude på vandet - bare man holder sig i skyggen. Tænk, en af mine kabine-kammerater havde det uheld i dag at tabe sit overmundsgebis i vasken, så det knækkede midt over. En skrækkelig situation. Han prøvede at sætte det sammen med et hæfteplaster. Mon det går?

Har jeg fortalt, at vi har en tip-top moderne biograf med plads til 300 personer og åben fra kl. 13 til 23. Hver dag nyt program. Biografen er under havoverfladen og derfor dejlig kølig. Her tilbringer jeg 2 timer hver dag. Kortspil - ja, der spilles meget - tiden skal jo gå med noget. Særlig et spillehold tiltrak sig min opmærksomhed. Den forende i spillet var en mørkladen skummel sværvægtstype. Han spillede så at sige altid, men som regel med vekslende medspillere. Det flød

med pengesedler på bordet, og de havde en mærkelig tendens til at samles særlig hos ham. En udpræget bondefanger. Jeg tror de spillede poker. Hver spiller fik 4 kort, og et kort vendes op på bordet. På skift skubber deltagerne nu penge i puljen. Derefter lægger spillerne kortene op, og vinderen stryger puljen. Det er hurtigt, men dyrt.

Det er i dag den 18. september - altså går hønsejagten ind i dag. På grund af den trykkende varme bliver jeg hjemme i dag og nøjes med at sende kammeraterne derhjemme en venlig tanke.

Jeg lagde mærke til, at der var gudstjeneste i den ene dansesalon i formiddag. Vi har også læge ombord, han har konsultationstid hver formiddag. Her er herre- og damefrisørsalon samt købmandshandel og posthus m.m. Jo her mangler skam ikke noget, om det så er avis så har „Ellinis” sit eget dagblad. Mærkelig, at der i al den komfort ikke findes et termometer, så man kan aflæse temperaturen. Man er ligefrem nødt til at gå i biografen for at blive afkølet.

Som sædvanlig blev der også i eftermiddag spillet bingo inde i dansesalonen. Det er en slags lotterispil, men desværre kan jeg ikke deltage, da jeg ikke forstår opråbet.

Så blev det den 19. september. Mine bordfæller overraskede mig ved morgenbordet ved at overrække mig et foto af, hvor jeg hilser på kaptajnen ved gallamodtagelsen. Kortet var forsynet med mine bordfællers autograf. Jeg ville nu betale for fotoet - no - no - sagde de leende, det var en gave.

Man måtte beundre de skinnende hvide uniformer, som kaptajn, officerer og stewardard havde på.

Jeg er sikker på, at jeg her kunne finde mig i at spille 31, bare der var nogen at spille med, men den glæde opnår jeg vist ikke. Selv min læsning er ved at slippe op. Gertrud havde endda sendt en mængde Familie-Journaler med mig. Dem havde jeg megen glæde af.

Tænk - bedst som jeg sidder og læser ude på agterdækket i eftermiddag, så ser jeg pludselig 2 svaler kredse om båden i lystige volter og sving. Jeg kom uvilkårligt til at tænke på „Hils fra mig derhjemme - -.” En anden oplevelse havde jeg til middagen i dag. Vi havde sat os til bords og ventede på maden, da stewardarden pludselig dukker op med 2 flasker vin som han sætter på bordet. Jeg ser uforstående på vinen og på de andre og ryster på hovedet, så de kan se, at jeg ingenting forstår. Mrs. Harold peger på sin mand og siger: Fødselsdag. Jeg gratulerer, og så spiser vi. Min plads var med ryggen til salen, så jeg ser ikke, hvad der foregår. - Så, da vi er færdige med stegen, lyder der pludselig musik af harmonika og saxofon, og publikum falder ind med sang og taktfaste håndklap. Pludselig stopper musikken bag min stol, og foran dem står overstewarden med en festlig pyntet flødeskumslagkage med et julelys på. Det over-rækker han nu Harold sammen med et lykønskingskort fra Schandrissselskabet, alt mens han selv gratulerer jubler og klapper publikum, og vor egen stewardard gratulerer også Harold. Det var i sandhed både festligt og rørende. Jeg har i dag været i biograf 2 gange for at se den samme film fra Australien. Der var en film fra den australske fauna samt en film om sukkerrørsindustrien og sluttelig en film fra livet ved de australske badestrande. Det lover godt for min Australiens-tur.

(fortsættes)

Tonny.